

Експресионизъм – характеристики, абстрактен и немски експресионизъм. Произведения и автори.

1. Експресионизъм – характеристики, абстрактен и немски експресионизъм.
Произведения и автори.

- 1.1. Какво е експресионизмът?
- 1.2. Характеристики на експресионизма
 - 1.2.1. Абстрактен експресионизъм
 - 1.2.2. Немски експресионизъм
 - 1.2.3. Произведения
 - 1.2.4. Авторы и представители

Какво е експресионизмът?

Когато говорим за експресионизъм, имаме предвид артистично и културно движение, възникнало в Германия през XX век и включващо голям брой творци в различни области на изкуството. Те включват – живопис, скулптура, литература, архитектура, кино, театър, фотография и др. Неговият основен принцип се изразява в

деформиране на реалността, за да се изрази емоционалното и психологическото, т.е. субективното усещане на артиста.

Заедно с френския фовизъм експресионизмът е едно от първите художествени движения, които се причисляват към групата на авангардите. Въпреки че повече от хомогенно движение той е стил, нагласа, която обединява различни движения и тенденции, чиято обща ос е противопоставянето им на доминиращия от края на XIX век импресионизъм и връзката му с позитивизма.

Затова е възможно да се говори за много експресионизми: фовизъм, модернизъм, кубизъм, футуризм, сюрреализъм, абстрактност и т.н. Въпреки че се заражда в Германия, главно в групите Die Brücke (1905 г.) и Der Blaue Reiter (1911 г.), това е тенденция, която става популярна в цяла Европа и дори в Америка.

Терминът „експресионизъм“ е използван за първи път през 1901 г. за обозначаване на серия от картини, представени в Салона на независимите художници в Париж.

Характеристики на експресионизма

Експресионизмът се смята за реакция срещу принципите на обективност на импресионизма и налага на изкуството задачата да представя по субективен начин. То е изкривено, деформирано и рефлектира емоционалността на художника, а не точно отражение на това, което той наблюдава в реалния свят. Първоначално това се отнася само за живописата, но впоследствие обхваща и останалите изкуства.

Тази победа на субективността поражда на първо място склонност към агресивни цветове, към темите за самотата и мизерията. Те се тълкуват като чувства, съществуващи в междувоенна Германия, потопена в политически и икономически кризи, които пораждат желание за обновяване на художествените езици.

Експресионизмът обаче бързо се разпространява към други географски области и култури, превръщайки се в отражение на субективност, различна от немската. Следователно експресионизмът далеч не е хомогенно или лесно определимо движение, тъй като е течение с голямо стилово разнообразие.

Това движение изчезва след Втората световна война (1939-1945 г.), но оставя силен отпечатък върху други художествени течения от средата на XX век, като американския абстрактен експресионизъм или немския неоекспресионизъм, както и върху творчеството на много отделни художници.

Абстрактен експресионизъм

Абстрактният експресионизъм е известен като артистично движение, възникнало в Съединените щати около 1940 г., което се разпространява в останалата част на света и е първото изцяло американско движение в историята на изкуството.

Той се възприема като съчетание на абстрактното изкуство с характеристики на европейския експресионизъм, като се постига много субективна степен на изразяване на вътрешните усещания на художника. Присъстват хаотични форми, безпорядъчни или агресивни мазки, поради което е известно още като Action painting („Действаща живопис“) или Drip painting („Капкова живопис“). Той

се свързва с така наречената Нюйоркска школа – група художници от онова време, които споделят тази идея за изкуство.

Някои от големите му представители са Аршил Горки, смятан за основател и лидер на групата, Уилям Базиотес, Адолф Готлиб, Франц Клайн, Робърт Матуел, Марк Ротко, Клайфърд Стийл и световноизвестни художници като Джаксън Полък.

Немски експресионизъм

От друга страна, немският експресионизъм е името, дадено на първоначалната тенденция на експресионистичното движение, възникнало в Германия между войните, въпреки че по-късно това движение се превръща в международно явление.

Появата му в Германия не е случаен факт. Тя се дължи на многобройните и задълбочени изследвания на изкуството, които се провеждат в тази страна отпреди XIX в., особено във връзка с романтизма и приноса в областта на естетиката на Вагнер и Ницше, наред с други. Така се формира Innerer Drang („вътрешна нужда“), резултат от разделението между реалния свят и вътрешния свят на художника, и ключово понятие за появата на експресионизма, който се опитва да улови това чувство.

През 30-те и 40-те години на XX век нацизмът обявява експресионизма за „дегенеративно изкуство“ и го забранява заради предполагаеми връзки с комунизма и подривно политическо съдържание. Може би по тази причина след Втората световна война то изчезва като тенденция.

Произведения

Някои от най-изявените произведения на експресионизма в различните изкуства са:

Картини:

- „Френци пред резбован стол“ (1910 г.) от [Ернст Лудвиг Кирхнер](#).
- „Син кон“ (1912) на [Франц Марк](#).
- „Викът“ (1893) на [Едвард Мунк](#).
- „Senecio“ (1922), [Паул Клее](#).
- „Синият ездач“ (1903), [Василий Кандински](#).

Литература:

- „Смъртта на Дантон“ (1835 г.) от [Георг Бюхнер](#)
- „Пробуждането на пролетта“ (1891 г.) от [Франк Ведекинд](#)
- „Пътят към Дамаск“ (1898) от [Аугуст Стриндберг](#)
- „Вълшебната планина“ (1924) от [Томас Ман](#)
- „Метаморфозата“ (1915) от [Франц Кафка](#)

Музика:

- Pierrot Lunaire (1912) от [Арнолд Шьонберг](#)
- Светлината в очите (1935) от Антон Веберн
- Wozzek (1925) от Албан Берг

Филми:

- Големът (1914 г.) от Пол Вегенер и Хенрик Галин
- „Кабинетът на доктор Калигари“ (1919) на Роберт Вине
- Носферату, вампирът (1922) на Фридрих Мурнау
- „Вампирът от Дюселдорф“ (1931) на Фриц Ланг

Автори и представители

Експресионизмът има множество признати представители във всички области на изкуството, много от които са сред най-известните съвременни художници в света, сред които:

- **Живопис:** [Арнолд Бьоклин](#) (Швейцария, 1827-1901), [Хайнрих Науен](#) (Германия, 1880-1940), [Ернст Лудвиг Кирхнер](#) (Германия, 1880-1938), [Паул Клее](#) (Швейцария, 1879-1940), [Василий Кандински](#) (Русия, 1866-1944), [Франц Марк](#) (Германия, 1880-1916), [Егон Шиле](#) (Австрия, 1890-1918 г.), [Амедео Модилияни](#) (Италия, 1884-1920 г.), [Марк Шагал](#) (Беларусия, 1887-1985 г.), [Едуард Хопър](#) (САЩ, 1882-1967 г.), [Диего Ривера](#) (Мексико, 1886-1957 г.) или [Фрида Кало](#) (Мексико, 1907-1954 г.).
- **Музика:** [Арнолд Шьонберг](#) (Австрия, 1874-1951), [Антон Веберн](#) (Австрия, 1883-1945), [Албан Берг](#) (Австрия, 1885-1935), [Паул Хилдемит](#) (германец, 1895-1963), [Виктор Улман](#) (поляк, 1898-1944).
- **Литература:** [Георг Бюхнер](#) (германец, 1813-1837), [Аугуст Стриндберг](#) (швед, 1849-1912), [Томас Ман](#) (германец, 1875-1955), [Готфрид Бен](#) (германец, 1886-1956), [Франц Кафка](#) (чех, 1883-1924), [Георг Тракл](#) (австриец, 1887-1914), [Бертолд Брехт](#) (германец, 1898-1956), [Рамон Мария дел Вайе-Инклан](#) (испанец, 1866-1936).

- **Кино:** Роберт Вине (германец, 1873-1938), Фридрих Мурнау (германец, 1888-1931), Фриц Ланг (австриец, 1890-1976), Паул Вегенер (германец, 1874-1948), Роберт Зидмак (германец, 1900-1973).

Разгледайте нашата Галерия

Свържете се с нас - Контакти

Научете повече за **стила на кубизма** в нашата блог статия.

Ако харесвате **картини с цветя**, то непременно прочетете нашата публикация на тази тема, за да научите повече за този тип картини.

© 2021 Картини по поръчка